

Порядок виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення

Порядок виконання рішень немайнового характеру визначений ст. 63 Закону України «Про виконавче провадження».

Стягувач пред'являє до виконання виконавчий документ про виконання рішення немайнового характеру для чого подає заяву про відкриття виконавчого провадження.

До заяви про примусове виконання рішення стягувач додає квитанцію про сплату авансового внеску у розмірі одного мінімального розміру заробітної плати з боржника - фізичної особи та в розмірі двох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника - юридичної особи.

У разі відсутності підстав для повернення виконавчого документа стягувачу без прийняття його до виконання виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня надходження до нього виконавчого документа вносить постанову про відкриття виконавчого провадження.

Відповідно до ч. 6 ст. 26 Закону України «Про виконавче провадження», за рішенням немайнового характеру виконавець у постанові про відкриття виконавчого провадження зазначає про необхідність виконання боржником рішення **протягом 10 робочих днів** (крім рішень, що підлягають негайному виконанню, рішень про встановлення побачення з дитиною).

Відомості про сторін виконавчого провадження вносяться до Автоматизованої системи виконавчих проваджень на підставі даних, зазначених у виконавчому документі.

Постанова про відкриття виконавчого провадження надсилається сторонам виконавчого провадження за адресами, зазначеними у виконавчому документі.

За рішеннями немайнового характеру боржник зобов'язаний **особисто** вчинити певні дії у строк встановлений у постанові про відкриття виконавчого провадження.

Відповідно до ст. 15 Закону України «Про виконавче провадження», **боржником є визначена виконавчим документом** фізична або юридична особа, держава, на яких покладається обов'язок щодо виконання рішення.

Згідно положень процесуальних кодексів, якщо позов подано не до тієї особи, яка повинна відповідати за позовом, суд до ухвалення рішення у справі за згодою позивача замінює первісного відповідача належним відповідачем, не закриваючи провадження у справі, якщо це не потягне за собою зміни підсудності адміністративної справи. Суд має право за клопотанням позивача до ухвалення рішення у справі залучити до участі у ній співвідповідача.

Перевірка належності сторін здійснюється під час судового розгляду.

Посилання боржника на те, що не він уповноважений виконувати рішення, не можуть бути підставою невиконання рішення.

Для унеможливлення оскарження боржником дій державного виконавця строк на добровільне виконання рішення слід обчислювати з моменту вручення постанови про відкриття виконавчого провадження.

Згідно положень статті 28 Закону України «Про виконавче провадження», боржник вважається повідомленим про початок примусового виконання рішень, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

Якщо за відстеженням поштового відправлення встановлено, що постанова не вручена через інші причини, то строк на виконання рішення необхідно рахувати з дати відповідного поштового повідомлення.

За рішеннями, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, виконавець наступного робочого дня після закінчення строку, визначеного частиною шостою статті 26 цього Закону, перевіряє виконання рішення боржником. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше як на третій робочий день після відкриття виконавчого провадження.

Якщо перевірити виконання рішення немайнового характеру неможливо без участі сторін виконавчого провадження, то слід керуватись положеннями ст. 19 Закону України «Про виконавче провадження», якою встановлено обов'язок боржника повідомляти про повне чи часткове виконання рішення.

Відповідно до ст. 19 Закону України «Про виконавче провадження», сторони зобов'язані невідкладно, не пізніше наступного робочого дня після настання відповідних обставин, письмово повідомити виконавцю про повне чи часткове самостійне виконання рішення боржником.

В такому випадку перевірити виконання рішення можливо шляхом перевірки вхідної кореспонденції Відділу. Факт виконання рішення перевіряється за документами наданими виконавцю.

В інших випадках перевірка виконання рішення здійснюється при виході виконавця за місцем виконання рішення.

У разі невиконання без поважних причин боржником рішення виконавець вносить постанову про накладення на боржника штрафу, в якій також зазначаються вимога виконати рішення протягом 10 робочих днів (за рішенням, що підлягає негайному виконанню, - протягом трьох робочих днів) та попередження про кримінальну відповідальність.

Виконавець наступного робочого дня після закінчення 10-денного строку, визначеного у постанові про накладення штрафу, повторно перевіряє виконання рішення боржником.

У разі повторного невиконання без поважних причин боржником рішення, якщо таке рішення може бути виконано без участі боржника, виконавець надсилає органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та вживає заходів примусового виконання рішення, передбачених цим Законом.

У разі невиконання боржником рішення, яке не може бути виконано без участі боржника, виконавець надсилає до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення та вносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

Слід зазначити, що примусове виконання рішення немайнового характеру, яке може бути виконано без участі боржника, здійснюється виконавцем з дотриманням процедури, визначеної ст. 63 Закону України «Про виконавче провадження» - після перевірки та повторної перевірки виконання рішення боржником, застосування відповідальності за невиконання рішення у вигляді штрафів та повідомлення правоохоронних органів про вчинення боржником кримінального правопорушення за ознакою ст. 382 Кримінального кодексу України.